

Χρυσόπελος, Σ. Τετοράκης, Φ. Μπόμπος, Π. Κυ-
 ριός, Γ. Κωνσταντόπελος, Δ. Μπέργαλης, Α.
 Χρυσόπελος, Γ. Γαλανόπελος, Τ. Σκινόπελος, Π.
 Παναγιωτόπελος, Σ. Σκομάς, π. Φωτεινάκης, Γ. Δι-
 αμαντόπελος, Σ. Παυλακιάκης, Π. Φράγκος,
 Κ. Φράγκος, Τριαντάφυλλος, Π. Μάρκελος, Χ.
 Φωρόπελος, Γ. Χρονάκης, Α. Αργυράκης. —
 Οικόταικοι τῆς χωρὶς Καμάρι, καὶ τῆς Αἰζα-
 λῆς καὶ Καλάμι: π. Νιμαφόρος, Π. Αποστολόπελος, Σ.
 Μαντίλας, Ι. Ματίλας, Κ. Παντολῆς, Κ. Χα-
 ραμπιάκης, Α. Φωτάκης, Β. Οἰκονομόπελος, Ι. Π.
 Μαντιλάρης, Τ. Πρεδήμας, Σ. Κ. Σταυρόπελος,
 Ι. Σκέρας, Κ. Μουτζένης, Γ. Μιρέλης, Π. Ματί-
 λας, Τ. Ματιλάρης, Κ. Σασινάκης, Π. παντε-
 λάκης, Π. Μαρέλης, Δ. Χριστόπελος, Σ. Καλαθάς,
 Γ. Κατζιάνης, Α. Αργυρόπελος, Α. Νικολάς, Τ.
 Βαρελάς, Δ. Πανόπελος, Θ. Μπέκης, Σ. Σπηλι-
 ώτης, Κ. Σπηλιώτης, Η. Αναγνωστόπελος, Σ. Μ. Κρά-
 λης, Θ. Παπάμης, Σ. Σταυρόπελος, Δ. Κατζιότης,
 Α. Γκολέση. — Οἱ κάτοικοι Κωνσταντινῆς: Ζ. Μπέρ-
 ρας, Κ. Ψυρογιάνης, Π. Παυριακόπελος, Α. Ἱερεὺς,
 καὶ Οἰκονόμος, Σ. Παναγιωτόπελος, Δ. Κονιαδό-
 πελος, Γ. Νικολάς, Α. Αργυρόπελος, Α. Χρησό-
 πελος, Γ. Μεντανλῆς. — Χωρίον Σπανοχωρί. Δ.
 Εὐσταθόπελος, Γ. Κακίγκας, Π. Καράνος, Γ. Καρα-
 φαῖς. — Φυλιά. Θ. Ξάρχος, Α. Σταθόπελος, Νικη-
 τόπουλος, Δ. Φυλακάς. — Κερόταρι. Σ. Σταυρόπε-
 λος, Π. Καλήζος, Γ. Καλήμης, Θ. Κιρλής. — Τζε-
 φημερμίνης. Παπασαράντος, Μ. Ἱερεὺς καὶ Οἰκονό-
 μος, Παπαϊωάννης Παπαδασιλίης, Α. Γεωργόπελος,
 Α. Ράγκας, Θ. Μπόβης, Β. Λιναρδόπελος Ν. Μαυρο-
 ειδῆς, Σ. Σαραντόπελος, Π. Σπηλιοτόπελος. —
 Σάτανοι. παπα-παῦλος, Π. Κόκινης, Η. Κιμπλής, Α.
 Δημητρόπελος.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μικρομάνης Ἐπι-
 κυροῖ τὰς ἀνωθεν γνητίας ὑπογραφάς.

Ἐκ Μικρομάνης τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ 1831.

Οἱ Δημογέροντες.

Αντ. Καλογερόπελος, Ἀνατ. Πολυδέρης.

Ἀρ. 689 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Οἱ κάτοικοι τῶν Ἐπαρχιῶν Καλαμάτας καὶ Νησιῶν
 αἰχέσαντες τὴν κοινοποιηθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς ὑπ' Ἀρ.
 4,012 Ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐπελθόντες εἰς

τὴν Διοίκησιν νὰ δεχθῇ ἀναφοράς των, τὰς ὁποίας
 ἔσπευσαν νὰ κάμνουν διὰ νὰ τὰς διευθύνῃ αὐτὴ
 πρὸς τὴν Ὑ. Ἐξοχότητα.

Διὰ τῶν ἀναφορῶν τούτων οἱ πολῖται ἐκφρά-
 ζονται τὰ πρὸς τὴν Ὑ. Ἐξοχότητα ἄδολα αἰδήμα-
 τά των καὶ τὴν ἀκραν ἀφοσίωσιν καὶ ἐμπιστοσύνην των,
 τῶν ὁποίων ἔλαβε δείγματα καὶ ὁ Διοικητὴς, γενό-
 μενος αὐτήκοος τῶν παρατηρήσεών των, τὰς ὁποίας
 ἔκαμον καὶ διὰ ζωῆς ἐπὶ παρῶν αὐτῶν.

Αἱ ἀναφοραὶ αὗται μετὰ τῶν ἀντιγράφων τῶν
 διευθύνσεών των παρὰ τῶν δημογεροντιῶν, τίθενται ὑπ'
 ὄψιν τῆς Ὑ. Ἐξοχότητος, καὶ παρακαλεῖται νὰ δεχ-
 θῇ αὐτάς ὡς δείγμα τῆς ἀφοσίωσός καὶ ἐγνωμοσύνης
 τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πολιτῶν, προσφερόντων συγ-
 χρόνως καὶ τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὰς ὁποίας
 λαμβάνει φροντίδας ἡ Ὑ. Ἐξοχότης ὑπὲρ τῶν
 ἐτιωδετέρων συμφερόντων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς.

Ἐν Νησίῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1831

Ὁ Διοικητὴς Καλαμάτας καὶ Νησιῶν

Ι. ΤΟΜΠΑΚΑΚΗΣ.

Ἀρ. 111. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
 ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ,

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Καλαμάτας.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Καλαμάτας, ἐπι-
 θυμῆντες νὰ ἐκφράσωσι ζωηρότερον τὰ πρὸς τὴν Α.
 Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην αἰδήματά των, παρεστῆσαν πρὸ
 ὀλίγου ἀναφορὰν των, δι' ἧς ἀπονέμειν κατ' εὐθείαν
 πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὴν ὀφειλομένην ἐγνωμο-
 σύνην των καὶ ἀφοσίωσιν των, διὰ τὰς ἐξηγήσεις καὶ
 τὴν φροντίδα, τὴν ὁποίαν παρετήρησαν εἰς τὴν κοι-
 νοποιηθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς Ἐγκύκλιον ὑπ' Ἀρ. 4,012
 ὅτι λαμβάνει ὁ Σ. Κυβερνήτης διὰ νὰ φυλάξῃ τὸν
 χαρακτῆρα τῆς Ἐθνικῆς εἰς τὰς παρεστας κρισίμης
 περιστάσεις, καὶ ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἀναφυ-
 εῖσας βλαδεργίας.

Οἱ Δημογέροντες διευθύνοντες πρὸς ὑμᾶς τὴν
 ἀναφορὰν ταύτην τῶν συμπολιτῶν των, οἷς παρα-
 καλῶν νὰ θέσετε αὐτὴν ὑπ' ὄψιν τῆς Σ. Κυβερνήτου
 εὐαρεστέμενοι νὰ παραστήσῃ ἐπισήμως πρὸς τὴν Α.
 Ἐξοχότητα τὰ ἄδολα αἰδήματά των, καὶ τὰς ὁποί-
 ας ἐκμὴν διὰ ζωῆς εἰλικρινεῖς καὶ πατριωτικὰς πα-
 ρατηρήσεις των, εἰς τὰς ὁποίας ἐγίναντο αὐτήκοοι
 διὰ τὴν γνωρίσιν ἐκ τούτου ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης τὴν

Δρ. 48.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Βαρῶνον Ῥούμαν κτλ. κτλ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις αἰσθανομένη τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην νὰ διαχύσῃ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τοῦ ἔθνους τὸ ἄλγος, εἰς ὁποῖον τὴν ἐρρίψαν τὰ ἐν Πόρῳ ἀξιοθρήνητα συμβάντα, ἐσκέψατο νὰ θεραπεύσῃ αὐτὴν διὰ μέσου δημοσίου καὶ ἐπισήμου πράξεως.

Αὐτῆς τὸ ἀντίγραφον ἔχομεν τὴν τιμὴν, Κύριε Βαρῶνε, νὰ εἰσωκλείσωμεν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς σας, τὴν ὁποῖαν εὐχρηστῆθητε νὰ μᾶς διευθύνετε τὴν 27 τοῦ τρέχοντος μηνός.

Ἐπεὶ ἴδετε ὅτι ἡ Ἑλλὰς, προλαβοῦσα ἤδη, ἐστηλίτευσεν διὰ τὰ ἐκφρασθῶμεν οὕτω, τοὺς αἰτίους τοῦ τολμήματος, κατὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Σημαίας τολμηθέντος, καὶ ὅτι τὸ ἔθνος ἐπομένως τοὺς καθιστὰ μόνους ἐνόησε τῆς ὀλεθρίας βλάβης, ἥτις ἐμπορεῖ νὰ προσβάλῃ τὰ οὐσιωδέστερα αὐτῆς συμφέροντα, ὁπότεν αἱ ἀναφοραὶ τοῦ Ἀντιναυάρχου κυρίου Ρικάρδου καὶ αἱ ὑμέτεραι, Κύριε Βαρῶνε, φθάσωσιν εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτῆς, θαρρόυνται εἰς τὸ φιλοδίκαιον καὶ καλοκῆγαθον τοῦ μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος, ἔχουν χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι ἡ Α. Α. Μ. δὲν θέλει ἀξιώσει νὰ ἔχουν χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι ἡ Α. Α. Μ. δὲν θέλει ἀξιώσει νὰ συγχύσῃ τὸ μέγα πλῆθος τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον εἶναι πλῆρες εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς ὁποίας ὀφείλει πρὸς τὴν Α. Μ. εὐεργεσίας, μὲ ἀνθρώπους τινάς, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχυρογνωμία τοῦ νὰ ἐξακολουθοῦν σχέδια μωρὰ καὶ ἐγκληματικά, χαρακτηρίζει ἱκανῶς τὴν ἀποπλάνησιν.

Θέλομεν λάβει, μὴν ἀμφισβάζετε, ὅσα μέτρα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας, διὰ νὰ προλάβωμεν τὴν ἀνανέωσιν συμπλοκῶν παρομοίων μὲ ἐκεῖνας, τῆς ὁποίας ἤδη θρηνούμεν, καὶ νὰ ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰδρυαίων, διὰ νὰ ἴδωσι τὴν μέλλουσαν διεξοδικὴν σειρὰν τῶν δυστυγιῶν, τὴν ὁποίαν δόλοισι συμβουλαὶ τοὺς προπαρασκευάζουν. Ἡ προκήρυξις, τὴν ὁποίαν κατὰ χρέος κοινοποιούμεν σήμερον, ὡς καὶ ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἐγγράφου σας, τὸ ὁποῖον ἀπαντῶμεν, θέλουν μᾶς εὐκολύνει ὥστε τὰ μέσάνά ἀπολαύσωμεν τὸ διπλοῦν τοῦτο ἀποθησόμενον.

Τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν τόσον περισσότερον, ὅσον ἡ Συμμαχία ἐνασχολεῖται κατὰ τὴν ὀριστικὴν ταύτην στιγμὴν μὲ δραστήριον μέριμναν, νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς πολιτικῆς ἀνακαίνεως τῆς Ἑλλάδος.

Δεχθῆτε Κύριε Βαρῶνε κ.τ.λ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἰουλίου (11 Αὐγούστου) 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Δρ. 4,154. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας.

Ἕλληνες! μὲ βαθυτάτην λύπην σᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι οἱ ἐν Ἰδρᾷ ἐπιμένοντες εἰς τοὺς ἀνοήτους καὶ ἀξιοποίνους σκοποὺς τῶν. Ἢδη ἀπέρριψαν μὲ ἡλίθιον ἀλαζωνείαν τὰ μέσα τῆς σωτηρίας αὐτῶν, ὅσα τοὺς ἐπρόσφεραν οἱ μοίραρχοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀλλ' ἐπροχώρησαν καὶ περαιτέρω παραφρονοῦντες, ἠθέλησαν ν' ἀντιτάξουν τὴν βίαν κατὰ τῆς βίας, καὶ ἀπετόλμησαν ν' ἀρχίσουν τὰς ἐχθροπραξίας ἐναντίον τῶν πολεμικῶν πλοίων, τῶν διοικουμένων παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυρίου ἀντιναυάρχου Ρικάρδου.

Ἕλληνες! μὴν ἀμφισβάζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὰ

δυνατὰ μέτρα, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς συνεπείας αὐτοῦ τοῦ νέου τολμήματος. Ἠτραλίσθητε ἤδη ἀφ' ἐαυτῶν, ἀποδοκιμάσαντες τρανῶς καὶ ἐπισήμως τοὺς αὐτουργοὺς τοῦ κακοῦ, κατασχύναντες αὐτοὺς ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος, καὶ ἐπικαλεσθέντες κατ' αὐτῶν τὴν ἐκδίκησιν τῶν νόμων, ἡ ζήτησαντες τοῦλάχιστον νὰ ἐξορισθῶσιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Αἱ ἀναφοραὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ὁποίας φαίνονται ἐκπεφρασμένα αὐτὰ τὰ αἰσθήματα, δημοσιεύονται, καὶ ἐξ αὐτῶν αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις καὶ ὁ Κόσμος θέλουσι πληροφορηθῆ τὴν ἀλήθειαν, ὥστε νὰ μὴν ἀμφισβάζουν παντελῶς περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνταρτικῶν κινήματων, τὰ ὁποία κατατρύχουσι μέρη τινὰ τοῦ Ἀρχιπελάγους, καθὼς καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες διηγειρον καὶ δι-ἐθύνουν τὴν ἀνταρσίαν· οὗτοι ὑπόκεινται εἰς βαρεῖαν καὶ φοβεράν εὐθύνην, διότι ἀμπώθουν τὰς νήσους εἰς ἀβυσσὸν τινὰ συμφορῶν, καταλυμαίνοντες αὐτάς μὲ τὴν παρουσίαν των, καὶ ἀποπλανῶντες τοὺς ἐγκατοίκους μὲ τὰς συμβουλάς των.

Ἀλλὰ μ' ὅλον τοῦτο, μὴ φησμενοῦντες ὅτι εἶναι καὶ οἱ νησιῶται οὗτοι ἀδελφοὶ μας, εὐχόμεθα ν' ἀποβλέψουν κατ' αὐτὴν τὴν κρίσιμον ὥραν εἰς τὴν περίστασιν τῆς πατρίδος, καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν τύχην των, καὶ νὰ ἐκτιμήσων τὰ ἀληθινὰ των συμφέροντα· εὐχόμεθα νὰ μείνωσι λοιποῦ τοῦ κωφοῦ εἰς τὴν φωνὴν τῶν ἐπιβούλων συμβούλων των, καὶ ν' ἀκούσωσι τὴν φωνὴν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 30 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας Κυρίου Δώκινς καὶ Βαρῶνον Ῥουάν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κρίνει ἐκ τῶν χρεῶν τῆς νὰ διευθύνῃ ἐσωκλείστως πρὸς ὑμᾶς, ὡς καὶ πρὸς τὸν συναδελφόν σας Κύριον Ἀντιπρέσβυν τῆς Ἀγγλίας (Γαλλίας) τὰς διακοινώσεις, ἀφορώσας ἀξιοθρήνητόν τι συμβᾶν, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου συνέβη εἰς τὸν Πόρον.

Δράττω τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ ἀνανεώσω τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἰουλίου (11 Αὐγούστου) 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Δρ. 4,138. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Β. Α. Καποδίστριας ἐζήτησεν ἄδειαν ἀπουσίας, Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κύριος Γ. Γλαράκης, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ προσωρινῶς Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφορτίζεται προσωρινῶς καὶ τὰ χρέη τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ζυρόπουλος, π. Αρμονιάδης, κ. Περέσης, Σ. Τζαν-
νόπουλος, π. Ζάρκος, κ. Στραδοσκιάδης, π. κ. Δε-
καίτης, Α. Ψάλτης, Η. Μανβλάκης, Α. παπαδό-
πουλος, Γ. Ευμόπελος, Θ. Α. Μπολάνοπουλος, Δ.
παπαγιαννόπουλος, Δ. περέσης, Γ. κακοζοήτης, Θ.
Χ. Η. καρτερέλης, κ. Γ. καρόλης, Α. Σ. Αντωνό-
πουλος, Σ. Τομπρόπουλος, π. καρασιάδης, Χ. Θι-
δακτής, Γ. Ααμπρινός, Ν. Α. Ψάλτης, Δ. Ψάλ-
της, Γ. Αεμπρόπουλος, Γ. Σταματελάκης, Δ. Α.
Γεωργαλόπουλος, Θ. Μαντζίδης, Η. Δ. Οικονομό-
πουλος, Σ. Δεκάκης, π. κοντογιωργάκης, π. Χρυστο-
μάκης, Α. Αργυρόπουλος, Α. Αργυράκης, π. κατε-
λής, Σ. παπαδόπουλος, Γ. Γιωργαντάκης, Δ. κολέ-
δας. — Οί τῷ χωρίῳ Γιαννίτζας. Θ. Ίερεὺς κ. Οἰκονό-
μος, Δ. Ίερεὺς, Π. Μοναχός, π. Μωρέκης, π.
Μωρέκης, Α. Μαντζαδάκης, Δ. πολίτης, Δ.
Μπέφης, π. ποτήρης, Θ. Μαράκη, Θ. Μπιλα-
έρης, π. Γαρδέλης, Γ. Ξανθάκης, Ν. κέρτης, Α.
Σολιτάρης, Α. καλαμαράς, Γ. Ψαθάς, Γ. Σκόκος,
Γ. Α'ληφαίρος, Γ. Φιλικής, Γ. π. τήτης, Α. Ρεκό-
νιος, Δ. Ρετσάκης, π. κανάς, π. Τεμπάκης, Δ. κα-
χιλῆς, Γ. Ντίσης. — Οί τῷ Ἀσλάναγα. Α. Ίερο-
μόναχος, Ο' Δημογέρον Γ. Μπεπόνης, Θ. πολι-
τόπουλος, Γ. παπαγιαννόπουλος, Α. Χρυσοβέργης, Γ.
Γραμμένος, π. Χατζίπη, Θ. κοντές. — Οί τῷ Χα-
λασοχωρί. Γ. Χρυσέλης, Στ. Σχινᾶς, Δ. Μαυ-
ρόκυλος, Ν. καλογερόπουλος, Δ. πάτζας, π. Σχινᾶς,
Γ. Σκινόπουλος, Δ. Ξενέλης, Δ. κωστακόπουλος, Γ.
Ξίδης. — Οί τῷ Φρετζάλε. Ο' Δημογέρον Α. Σταυ-
ρόπουλος, πῆλος Τζιργιώτης, Δ. πλακωτός, κ. κρεστά-
κης, κ. Ἀποστολόπουλος, κ. παπαδόπουλος, Γ. Βερά-
δης, Γ. Ταμάς, Δ. Ζαρνάρης. — Οί τῷ Μπάσα.
Ο' Δημογέρον π. Ζωρζόπουλος, Α. Γεωργόπουλος, Γ.
Τζαβαράς, Α. Ἀδαμόπουλος, Στ. κοτῆς, Α. Σκῆρος, Δ.
Ἀγ. Ἀγγελόπουλος. Οί τῷ Γκιρτζόγλι. Ο' Δημογ. Ν.
Νικολόπουλος, Δ. Ἀδαμόπουλος, Α. Νικολάος, Α. Μιχε-
λῆς, Γ. παναγιώη, π. Σλασινόπουλος. — Οί τῷ Γλιά-
τα. Ο' Δημογέρον Α. Μπενιτζέλος, Α. ἀδαμόπουλος,
Γ. Δημαρέσης, π. παπαθανασόπουλος, Δ. Γελιάμος.
— Οί τῷ Ἀλπερχώματος, Ο' Δημογ. Μ. Ζαχαρελό-
πουλος, Α. περιδάκης, Δ. παναγελ. Ι. καλομαμάς. — Οί
τῷ Φαρηῆσι. Ο' Δημ. Α. Φατμερόπουλος, Γ. Φατῆρες,
Α. Λαγόπουλος, Α. Ἀναστασόπουλος, Χ. Νικολακόπουλος.
— Οί τῷ Βραχάταγα Ι. Μαένης, Δ. Θεοδωρόπουλος,
Χ. Μισριώτης. — Οί τῷ Μπισπάρδι. Α. κοντόπουλος,
Ν. κοντόπουλος, Στ. καντζιμάνκης, Η. καϊτόπουλος,
— Οί τῷ Καλαμακάτρε. Β. Ξελοισαχτής, Ν. Ζέρβας.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντεία Καλαμάτας, ἡ-
κυροῖ τὴν γνησιότητα ὅλων τῶν εἰς τὴν παρεῖσαν ἀ-
ναφορὰν πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τῶν Σ. Κυβερνή-
την ὑπογραφῶν.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες

Κ. π. Κυριακός, Ν. Κορφωτάκης, Δ. Τζάννος.

Ἀρ. 605 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ.

ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ,

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντεία Νησίου.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης καὶ Ἐπαρχίας
λαβόντες ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν ὑπ' Ἀρ. 4,012 Ἐγ-
κύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως. ἐπισυνάπτομεν ἀνα-
φορὰν πρὸς τὴν Α. Ε. ἐκ μέρους των, μετὴν ὅποιαν
ἐκφράζονται τὰ εἰλικρινῆ αἰτήματα καὶ τὴν ἀφοσί-
ωσιν των εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, καὶ σπεύδει
ἡ Δημογεροντεία νὰ σᾶς διευθύνη διὰ νὰ τὴν πέμ-
ψητε πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα, εἰς δῶγμα τῆς ἀφο-
σίωσης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν μας
τέτων.

Ἐν Νησίῳ, τὴν 22 Ἰουλίου 1831

Οἱ Δημογέροντες

Π. Δαρειώτης, Κ. Καλαμαριώτης, Α. Καμπᾶς.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗ-
ΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐλυπήθημεν κατὰ τὴν Ἐξοχώτατε, οἱ ὑποφαινόμε-
νοι ἀναγνώσαντες τὴν ὑπ' Ἀρ. 4,012 Ἐγκύκλιον
τῆς Σ. Κυβερνήσεως, τὴν ὅποιαν ὁ Κύριος Διοικητὴς
μας ἔθεσεν ἀρτίως ὑπ' ὄψιν μας.

Ἰδομεν ὅχι μ' ὀλίγην ἀγανάκτησιν μας ὅτι ἀνα-
φανῆσαι πρὸ κατὰ ἐκείνην εἰς τινὰ κακόβουλα
καὶ τσιτωδὴ πνεύματα, δὲν παύειν ἀπὸ τῆς νὰ τα-
ράττειν τὴν π. θητὴν ἡσυχίαν τῶν Ἑλλήνων. Αὐτοὶ
εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων, καὶ ἔχοντες
Ἀρχηγὸν τὴν Ὑ. Ἐξοχότητα, χαίρουσιν τὴν μεγαλητέ-
ραν εὐταξίαν καὶ εὐνομίαν, τὴν ὅποιαν πάχυν νὰ τα-
ράξουν ὀλίγα τινὰ ἄτομα, νομίζοντα ὅτι συγκεντρῶ-
νεν εἰς ἑαυτὰ τὴν θέλησιν ὁλοκλήρως τῶ ἔθνους καὶ
ζητῶντα νὰ πράττωσιν ὅπως ἡ ἰδιοτέλεια καὶ τὰ
πάθη των ὑπαγορεύουσιν.

οὐκ ὑποσημαίνονται, ἀλλ' ἡ εἰς διαφόρους αἰῶνας πε-
ρισσεύς ἐδείξαμεν τὰ πρὸς τὴν Υ. Ε. εὐλαβήναι αἰ-
σθησάμενοι καὶ τὴν αἰσχρὰν ἀφοσίωσιν μας, πρὸς
μὲν ἡμεῖς μὴ ὅλα ταῦτα καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πε-
ρίστασιν νὰ ἐπικαταλάβωμεν τὴν αὐτὴν ἐκφρασὴν τῶν
αἰσθημάτων μας, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Υ. Ε.
νὰ καὶ θεωρῇ ὡς εὐλαβήναι πατριάτας εὐχόμενες,
καταβυθισμένους νὰ ληθῇσιν ἀναλογικὰ μέτρα κα-
τὰ τὴν ὁλὴν στασιασὴν, τῶν ὅποιον οἱ ἰδιότελες
καὶ ἐγνωσμένοι σκοποὶ δύνανται νὰ ἐκλύθωσι τὰ με-
γίστηντα συμφέροντα τῶ ἔθνους, καὶ ἥδη μάλιστα ὅ-
τι καὶ Σ. σύμμαχοι Δουλοῦμεν περὶ πολλοῦ ποιῶνται
τὴν ἐκπεραίωσιν τῶν πολυχρησίων δανείων τῆς δυστυ-
χῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν ἐκθέσειν καὶ πολυπερίαν τῆς Υ. Ε. ἀ-
ντιθέμεθα τὴν εὐθεράν ἐλπίδα τῆς καταπαύσεως
τῶν δανείων μας, καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς περισπούδα-
στῆς ἡσυχίας· μόνῃ ἡ ἐμβριθὴς διεύθυνσις τῶν Ἑλλη-
νικῶν πραγμάτων ἀπὸ τὴν Υ. Ε. δύναται νὰ δικαιώ-
σῃ πραγματικῶς τὰς εὐχὰς τῶ ἔθνους καὶ νὰ φέρῃ
αὐτὸ εἰς τὸν ἐντελῆ βαθμὸν τῆς εὐδαιμονίας του.

Πρὶν τελειώσωμεν τὴν παρεῖσιν μας ὀφείλομεν ν'
ἀποδώσωμεν πρὸς τὴν Υ. Ε. καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνω-
μοσύνην μας διὰ τὰς ἐξηγήσεις, τὰς ὅποιαις ἐκφρά-
ζεσθεῖς τὴν ἐκώκλιον περὶ τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσε-
ως, περὶ τῆς ὁποίας μόνῃ ἡ Υ. Ε. δύναται νὰ προσ-
διορίσῃ τὸν καρὸν αὐτῆς ὅταν ἐγκρίνῃ, ἀποβλέπ-
ουσα εἰς τὰ συμφέροντα, καὶ καλὴν εὐταθίαν τῆς πο-
λυπαθὸς πατρίδος, καὶ καθικετεύομεν τὴν Υ. Ε.
νὰ δεχθῇ τὴν ταπεινὴν μας ταύτην ἀναφοράν ὡς δειγ-
μα τῆς ἐξαγρέτε ἀφοσιώσεως καὶ τῆς βαθυτάτου
σέβας μας, μεθ' ἧ καὶ μένομεν

Ἐν Νησίῳ τὴν 20 Ἰουλίου 1831

Τῆς Υ. Εὐχοχότητος

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως καὶ Ἐπαρχίας Νησίου.
Ἀνδρέας Ἰωσήφ, Ἡλίας Ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος, Κ. Κα-
λαμαριώτης, Α. Καμπῆς, Κ. Νικολάου Π. Μιχαλακό-
πελος, Α. Βρετὸς, Π. Χρονόπουλος, Ι. Μπερατινὸς, Α.
Γ. Καμπῆς, Α. Μπερατινὸς, Ε. Δ. Καλαμαριώτης, Στ.
Βατόπουλος, Ν. Νικολόπουλος, Γ. Νικολάου, Ν. Κε-
μάντος, Ε. Ἱερεὺς Πρωτοπαππῆς, Γ. Ἱερεὺς Π. Μαρ-
κοπέλε, Γ. Καραπατάς, Π. Μιχαλόπουλος, Ι. Πα-
τρίκης, Μ. Παθανόπουλος, Α. Ἀργυρόπουλος, Α. Μαν-
τζάρης, Π. Ζωλότας, Ν. Ζαλμάς, Δ. Ζαλμάς, Χ. Πα-
παγεωργίος, Α. Παλόπουλος, Ἡ. Μιλωνόπουλος, Δ. Κα-
ραγιάννης, Π. Μπογιατζόπουλος, Γ. Φωτόπουλος, Π. Α.
Σαλαμιόνος, Γ. Γετὶς, Π. Πλιάσσας, Δ. Μπιρμπίλης,
Ι. Κλάπας, Θ. Παναγιωτόπουλος, Α. Κ. Καλαμα-

ριώτης, Α. Σπυρίδης, Γ. Χρονόπουλος, Γ. Πατρίκης,
Π. Γεωργίου, Γ. Καραπατάς, Μ. Ἐξιδουαλίπουλος,
Στ. Βαρίδης, Γ. Παλόπουλος, Γ. Γεωργιολόπου-
λος, Θ. Τριαντάφυλλος, Γ. Ἀποστολόπουλος, Π. Χρ-
ήνης, Θ. Βλαχάκος, Δ. Βλαχάκης, Ε. Θεοφύλλο-
πουλος, Κ. Κεμάντος, Χ. Τεττόπουλος, Δ. Σφύρας,
Χ. Π. Σταμπιλλῆς, Γ. Γ. Γεωργιολόπουλος, Π. Κέλλας,
Π. Κυριακός, Π. Καρέλλας, π. Τζαγίης, Γ. Καλλιμαῆτης,
Χ. Χ. Καμπῆς, Ι. Κ. Μπερατινὸς, Α. Νικολακό-
πουλος, Γ. Ἀδαριλῆς, Π. Διαμαντόπουλος, Ν. Τρε-
τάνης, Π. Κοτρίης, Στ. Κάλουζης, Κ. Μιχαλό-
πουλος, Ν. Ἀθανάσιος, Κ. Ντόλαρης, Γ. Ἀντω-
νόπουλος, Π. Καντζελῆς, Στ. Κεχαμῆς, Στ. Λογι-
ωτάτης, Δ. Κυριακόπουλος, Μ. Μπελανόπουλος, Γ.
Ταμπάκης, Π. Χοράτης, Π. Παυλῆς, Γ. Οὐψάκης,
Π. Κιλαδάκης, Ν. Κετρίσης, Π. Κότης, Στ. Πικρα-
μένος, Π. Σαμαργιόπουλος, Δ. Κέσας, Π. Χαΐνης,
Π. Δημητριάδης, Γ. Ἀντρέης, Δ. Ἀντρέης, Γ.
Φραγκόπουλος, Γ. Κανταρέλης, Ἡ. Παπαζούγας. —
Χωρὶν Τζιτζιρη, Π. Παπαδόπουλος, Θ. Νάσιος,
Ι. Ἀλεξόγαμβρος, Γ. τῆς Γεωργεσσας, Θ. Γεωργεσσας,
Π. Σφουδύλης, Π. Ψάθας, Κ. Κασόπλος, Α. Να-
σόπλος, Α. Νάσιος, Χ. Νικολόπουλος, Μ. Μανκάρης,
Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Νησίου ἐπικυροῖ τὸ
γνήσιον τῶν ἐπιδειν καὶ ἀνωθεν ὑπογραφῶν τῶν συμ-
πολιτῶν μας, τῶν μὲν ἰδιοχείρως, τῶν δὲ μὴ εἰδό-
των γράμματα, ἐπὶ χειρὸς.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 22 Ἰουλίου 1831

Οἱ Δημογέροντες

Π. Δαρειώτης, Κ. Καλαμαριώτης, Α. Καμπῆς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 720. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΝΗ-
ΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Τσαννόμης Μοντελάτιτση ἐκ Φλω-
ρεντίας ἀναφερθεὶς εἰς τὸ παῖσαν Πρωτόκλητον Δι-
καστήριον τῆς Κάτω Μεσσηνίας κατὰ τὰς 8 τῆ πα-
ρελθόντος Ἰουλίου τοῦ 1830, ἐπρότεινε μάρτυράς τι-
νας εὐρεθέντας εἰς τὸν θάνατον τῆς αὐταδέλφου
Ἰωσήφ Μοντελάτιτση δολοφονηθέντος κατ' ἐκείνας
τὰς ἡμέρας, διὰ νὰ μαρτυρήσῃν ὅτι ἤκουσαν παρὰ
τῆ εἰρημένη Ἰωσήφ, σῶας ἔχοντος ἔτι τὰς φρένας ἑ-
τὴν προφορικὴν τε διαθήκην, δι' ἧς ἀποκαθίστατο κλη-
ρονόμος τῆς περιουσίας τε αὐτοῦ ὁ Τσαννόμης, καὶ ἐ-
πίτροπος ὁ Ἐμμανὴλ Μεσσηνὴς, καὶ ἐζητήσατο, δυ-
νάμει τῶν μαρτυριῶν, ν' ἀναγνωρισθῇ νόμιμος κληρο-
νόμος παρὰ τῆς Δικαστηρίου.

ακούση πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρχιστρα-
του, καὶ νὰ ἐυκολύνῃ εἰς τοὺς στρατηγούς Κρέουτς καὶ
Ρούδιγερ τὸ νὰ ἐνωθῶν μετὰ τὸ κράτιστον τῆς Ρωσικῆς
στρατιάς, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς ὥρας ταύτης πρέπει νὰ ἐπεί-
ρεται τὴν Βίσουλαν κατὰ τὸ Βυσγορόδ. Πολλοὶ ἤδη Κροάκοι
εἰσέρχονται νὰ φαίνωνται εἰς τὰ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ. Ἐν-
ταῦθα ἐπικρατεῖ μεγάλη ἀμνηχανία. Ὅλοι φεύγουν εἰς τὴν
παρχίαν τοῦ Σανδρομίρ καὶ τῆς Κρακοβίας. Διελαλήθη ἡ
ἐκδήσις καθόπισις, ἀλλὰ δὲν συντρέχουν πολλοὶ εἰς αὐ-
τήν. Ἐντὸς ὀλίγου θέλουν ἀκολουθήσει μεγάλα συμβεβηκότα.
Αὐτόθεν, 17 Ἰουνίου. — Σημαντικώτατον συμβεβηκός
ἐκείλκεσε χθὲς τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ. Εἰδοποιήθη ὁ ἀρ-
χιστράτηγος περὶ τινος συνωμοσίας σκοπὸν ἔχουσης νὰ ἐλευ-
θώσῃ τοὺς αἰχμαλώτους Ρώσσους, νὰ τοὺς ἐπλίσῃ, νὰ κά-
νῃ ἀντιπερισπασμὸν, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ρωσσικὸν
στράτευμα τὴν Βαρσοβίαν, ἐνῷ αὐτὸ ἤθελε τὴν πολεμεῖ ἐξω-
θεν. Πολλοὶ στρατηγοὶ ἀφαιμένοι ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν δι' ὑπο-
ψίας, ἦσαν ἀρχηγοὶ τῆς συνωμοσίας ταύτης. Ὁ ἀρχιστράτη-
γος ἀνέθηκε τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἰς τὰς προσφύρους ἀρχάς·
ἐντεῦθεν ἐφυλακώθη ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως Οὐρτιγ, ἀνεψιὸς
τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ζαμόσκου, ὁ στρατηγὸς Σαλούσκη, ὁ συν-
ταγματάρχης Σλουπέσκη, ὁ Ρώσος Ὀκλαμπόλος Τανσαῦ,
ἀδελφὸς ὑπασπιστοῦ τινος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντί-
νου, ὁ Κύριος Κάρολος Λέσσην, καὶ μία γυνὴ Ρούσση Βαζανόφ
λεγομένη.

Καὶ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς Ἰαγκόφκης, ὅστις εὐρίσκεται τῶρα
ὑπὸ δίκην, μετεῖχε τῆς συνωμοσίας ταύτης.

Ὁ Οὐρτιγ ἐβλήθη κατ' ἀρχάς εἰς τὸ παλάτιον τῆς Κυβερ-
νήσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἦτο κατ' αὐτοῦ πολλὰ ἐξηγριωμένος,
δυσκόλως ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον, διὰ νὰ
κρατῇται ἐκεῖ φυλακωμένος. Ἡ δὲ διατήρησις τῆς εὐταξίας
χρεωστεῖται μόνον εἰς τὴν ἀνδρίαν καὶ γεννησιότητα τῆς πο-
λιτικῆς φρουράς.

Αὐτόθεν, 18 Ἰουνίου. — Αἱ ἐκ τῶν Λιθουανικῶν συνόρων
εἰδήσεις ἀπὸ τῆς 16 ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἡττάν τῶν στρατευ-
μάτων τοῦ Χλαπόφκου καὶ τοῦ Γιελγοῦδ καὶ παρὰ τὴν Βίλ-
ναν, καὶ εἰς τὴν Σαμογετίαν. Ἡ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν γε-
γονότων δὲν μᾶς εἶναι εἰσέτι γνωστὴ, βεβαιοῦται ὅμως ὅτι ὁ
Χλαπόφκης τὴν 12 καὶ 13 ἦτον εἰς τὸ Κῶεν, καὶ ἦτοι-
μάζετο νὰ περάσῃ ὀπίσω τὸν Νιέμεν, καὶ νὰ ὀπισθοδρομήσῃ
ἐπειτα μέχρι τῆς Μαριαμπόλεως.

Μανθάνομεν δὲ τῶρα ὅτι ὁ Γιελγοῦδ διέβη εἰς τὰ ὀπίσω
τὸν Νιέμεν, καὶ ὅτι τὰ στρατεύματά του εὐρίσκονται εἰς ἀ-
θλίαν κατάστασιν. Καὶ αὐτὸ δὴ τὸ σῶμα τῶν ἀποστατῶν,
τοῦ ὁποῖου ἡγεμὼν εἶναι ὁ Πουζέτος, καὶ τὸ ὁποῖον προσε-
βλήθη, ἀποχωρεῖ μετὰ 400 μόνους ἀνθρώπους.

— Κατὰ τὰς ἐξ Οὐσιλουγ ἀπὸ 13 Ἰουνίου εἰδήσεις ὁ στρατη-
γὸς Ρούδιγερ προσέβαλε τὸν Πολλωνὸν στρατηγὸν Χρζανόφ-
κην, ὅστις, ἀναχωρήσας τὴν 8 ἐκ τῶν πέριξ τοῦ Ζαμόσκου,
εἶχε φανῇ τὴν 10 παρὰ τὸ Λουβλίνον, καὶ τὸν ἐκτύπησεν εἰς
τὰ πέριξ τῆς πόλεως ταύτης. Κατὰ δὲ τὴν μάχην ἐκείνην
οἱ Πολλωνοὶ ἔχασαν 600 ἀνδρας αἰχμαλωτισθέντας, καὶ
6 καννόνια.

Ὁ στρατηγὸς Καισαρόφ εὐρίσκετο τὴν 13 Ἰουνίου εἰς Ἀμ-
βουρόβαν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ Βούγου· μία δὲ μοῖρα
πεζῶν τοῦ στρατεύματός του, καὶ ἑτέρα ἱππέων, ἴσταντο ἐμ-
προσθεν τῆς Ρουτλεζόβης φυλάττουσαι τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ
Ζαμόσκον φέρουσαν.

— Γράφουν ἐκ τῶν συνόρων τῆς Γαλλικῆς ὅτι ἤκούετο
τὴν 12 τοῦ Ἰουνίου εἰς τὰ πέριξ τῆς Κρασνίκης ἐπὶ τῆς δε-
ξιᾶς ὀχθῆς τῆς Βισούλης ἀκατάπαυστος καννοβολισμὸς καὶ

τουφεκισμὸς καὶ παρατηρεῖτο ἐκ τῶν συνόρων ἡ ἀποχώρησις
πολλῶν Πολλωνῶν στρατευμάτων πρὸς τὸ Ζαβίκοστον.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν κατεγίνοντο μετὰ σπουδῆς εἰς κατα-
σκευὴν γεφύρας μετὰ λέμβους, καὶ ἐπὶ τοῦτο εἶχον φερῆ σχε-
διαί εἰς τὰ ἄνω τῆς Βισούλης. (Δύστρ. Παρκτηρ.)

Ἐκ Παρισίων, 16 Ἰουνίου. — Σήμερον τὸ πρωὶ ἔφθασε
ταχυδρόμος ἐκ Πετροπόλεως· φέρει δὲ οὗτος τὴν ἀπόκρισιν
εἰς τὰς παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως γενομένας ζητήσεις
τοῦ νὰ σταματήσῃ ἡ αἵματοχυσία ἐν τῇ Πολλωνίᾳ. Ἐκ πάν-
των δ' ἐλπίζεται ὅτι ἡ τοσοῦτον ἀξιόλογος αὕτη διαπραγ-
μάτευσις θέλει φέρει ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐπαινε-
θῇ ἕνεκα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς πολιτικῆς.

— Ἐστάλησαν νεωττί πρὸς τοῦ ἐν Ἀλγερίᾳ στρατηγοῦ
Βερβεζήνου 120 Βεδουῖνοι διὰ νὰ διδασχῶσιν ἐνταῦθα τὴν
γεωργικὴν.

— Ἡ ἑφεμερίς τῶν Συζητήσεων τῆς 9 Ἰουνίου
εἰδοποιεῖ τὰ τρία κόμματα τὰ νῦν ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὑπάρχοντα,
κατονομάζουσα τὸ μὲν τῶν Καρολιζάντων, τὸ δὲ τῶν Ἀντι-
πολιτευομένων ἢ τοῦ Δημοκρατικῆς Μοναρχίας, καὶ τὸ
τρίτον, τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας. Τὸ πρῶτον, λέγει,
δὲν ἔχει καμμίαν πιθανότητα νὰ εὐδοκιμήσῃ πολὺ εἰς τὰς
ἐκλογάς· ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ προσδοκᾷ εἶναι ἡ
ἐκλογὴ ὀλίγων Ἀντιπροσώπων, τῶν ὁποίων ἡ εἰς τὸ Συνέδριον
παρουσία δὲν θέλει κάμει καμμίαν βλάβην εἰς τὸ ἔθνος, θέλουν
δὲ μάλιστα φωτίζει μετὰ τὰ προτερήματά των τὰς συζητή-
σεις, καὶ ἡ τοῦ Ἰουλίου ἐπανάστασις εἶναι τόσον πολλὰ ἀμώ-
μητος, ὥστε δὲν φοβεῖται τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐχθρῶν τῆς
τῆς δευτέρου κόμματος ἐναντίας· θέλει φανῇ ἰσχυρὸν εἰς τὴν
βουλὴν· τὸ ἔθνος ὅμως βλέπει ἐναργῶς τὸν κίνδυνον τῶν ἀσυ-
νέτων καὶ νεωτερικῶν ἀρχῶν τῶν ἀπὸ τοὺς Ἀντιπολιτευομέ-
νους πρεσβευσμένων, αἵτινες ἤθελον ρίψει τὴν πατρίδα εἰς
αἰφνίδιον πόλεμον, ὥστε δὲν εἶναι φόβος μὴ ἐκλεχθῶν ἐκ
τῆς μερίδος ταύτης οἱ πλείονες τῶν Ἀντιπροσώπων. Οἱ πλεί-
στοι τῶν Γάλλων εἶναι προσκολλημένοι εἰς τὴν Συνταγματι-
κὴν Μοναρχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μόνον βλέπουν τὴν ἐγγύτησιν
τῆς εἰρήνης, τῆς εὐταξίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας. Τοῦτο λοι-
πὸν τὸ κόμμα μέλλει ἀναπορεύκτως νὰ ὑπεριχύσῃ εἰς τὰς
ἐκλογάς.

Ἐκ Λονδίνου, 22 Ἰουνίου. — Χθὲς ἐδόθη ἡ διαταγὴ εἰς
τὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κυρίου Ε. Κεδρικτῆος στόλον
νὰ ἀναχθῇ εἰς τὸ πέλαγος, εὐθὺς ὡς λάβωσι τοὺς μισθοὺς
τῶν τὰ πληρώματα. Ὅλη δὲ ἡ μισθοδοσία θέλει τελει-
ώσῃ μέχρι τῆς 23 τοῦ ἐσπέρας, καὶ τὴν 24 θέλει ἐκπλεύ-
σῃ ὁ στόλος, διὰ νὰ περιφερθῇ πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τρεῖς
ἐβδομάδας, μετὰ ταῦτα δὲ θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Πλί-
μουθον. Μέλλουν δὲ νὰ συμπλεύσωσι καὶ δύο ἀτμοκίνητα.

— Ὁ Ταχυδρόμος τῆς 5 τοῦ ἐνεστῶτος περιέχει
τὰ ἑξῆς. — “Ἡ ἐφεμερίς τὰ Χρονικὰ δημοσιεύει ἀξι-
ολογώτατον ὑπὲρ τῶν Πολλωνῶν ἄρθρον· ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ
ἐπιχειρήματά του, δι' ὧν συνιστᾷ τὴν ἐκπολὸν παρὰ τὴν
πρόσκειν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, καθόσον ἀφορᾷ τὸν τόπον
τοῦτον, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐμπορεῖ νὰ φανῇ ὅτι προσφέρει
εἶναι ἡ συμπάθεια. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν καμμίαν τῶν ἀφορ-
μῶν, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ πρὸς
τὸν Ἰαπωνίον ἤθελε δικαιολογηθῇ, ἐμβαλὼν τὸ ἔθνος εἰς πό-
λεμον, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ διατηρήτῃ καὶ φέρῃ εἰς ἐκ-
πλήρωσιν τὴν αὐτονομίαν τινὸς ὁποιοῦνδήποτε ἔθνους, καὶ
δι' αἰτίας προτοῦ νὰ εἶσαι μεγαλόφρων, λέγει ἡ παλαιὰ
παροιμία, ἔχοντες δὲ τὸ ἐθνικὸν χρέος ἐπὶ τοῦ φραγῆναι
μας, δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν πόλεμον δι' ἀπὴν μεγα-
λοφυλίαν.”

(Ἐφ. τῶν Συζητήσεων.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 58 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1831

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ο Διοικητής Ανδρούσης.

Συγκροτήθη συνέλευσις εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας Μικρομάνης, κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὴν 19 τῆς ἐνεσώτου παρὰ τῶν Δημογερόντων καὶ λοιπῶν πολιτῶν τακτικῶς ἀπεσταλμένων παρὰ τῶν κοινοτήτων τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης.

Εἰς αὐτὴν ὁ Διοικητὴς ἀνέγνωσε τὴν ὑπ' Αρ. 4,012 Ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, μετὰ τῆς ὁπίας τὴν ἀνάγνωσιν ἀπακτες οἱ συγκροτῆντες τὴν συνέλευσιν ἐξήγησαν μὲ τὰ πλέον ζωνεῖα αἰδήματα ἐμπεριγενεῖ τῆς Διοικητῆς τὴν πρὸς τὴν Υ. Ε. ἀφοσίωσιν καὶ ἐμπιστοσύνην των.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διεύθυναν διὰ τῆς Ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας τῶν ἐπίσημον ἀναφορὰν πρὸς τὴν Υ. Εξοχότητα, μὲ ἐτέραν εἰς τὴν Διοίκησιν, ὅς ἡς ἐπιφορτίζεν τὴν διεύθυνσίν της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὅθεν διευθύνων σήμερον πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν αὐτὴν τὴν ἐπίσημον ἀναφορὰν τῆς Ἐπαρχίας Μικρομάνης κατὰ τὴν ἐπίμονον αἴτησιν τῆς συνελεύσεως, νομίζω ὑπόχρεον τὸν ἑαυτὸν μὲ νὰ διαβεβαιώσω τὴν Υ. Ε. ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ταύτης εἰδείξαν εὐγενὴ αἰδήματα, τὰ ὅποια χαρακτηρίζεν λαὸν ἐλεύθερον καὶ ἀφοσιωμένον μὲ εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν.

ὑποσημειῶμαι δὲ μὲ σέβας βαθύτατον

Ἐν Ἀνδρούσῃ, τὴν 23. Ἰουλίου 1831

Τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος

Ταπεινότητος δούλος Σ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σήμερον ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐπαρχίας μας ἀνέγνωσεν ἐν πλήρει συνελεύσει τὴν ὑπ' Αρ. 4,012 Ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Ἐξ αὐτῆς ἐπληροφορήθημεν τὰ ὅποια ἀρτίως ἔλαβεν ἡ πρόοις τῆς Υ. Εξοχότητος μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος μας, καὶ ἐν ταυτῷ μὲ λύπην τῆς ψυχῆς μας ἀνέκφραστον ἠκῆσαμεν τὰς κακοβελίας τινῶν προσπαθόντων ν' ἀπολέσωσιν αὐτὰ ταῦτα τὰ συμφέροντα.

Τὸ μὲν πρῶτον τῶν δὲν ἔκαμεν ἄλλο εἰμὴ ν' ἀναγνώσῃ, καὶ ὑπ' ἐπὶ τῇ ἐτι μᾶλλον τὴν πρὸς τὴν Υ. Ε. ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μας, καὶ νὰ μᾶς παρακινήσῃ ν' ἀναμακαρίσωμεν τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἀπελαύσαμεν ἐπὶ κεφαλῇς τῆς ἐθνῆς μας ἕνα τοιοῦτον ἄνδρα.

Τὸ δὲ δεύτερον τοσοῦτον μᾶς ἠγαυιάκησεν, ὥστε μὴ ἔχοντες λόγους ἱκανοὺς διὰ νὰ παραστήσωμεν τὴν δικαίαν ταύτην ἀγαυιάκησιν μας, ἀποκηρύττομεν τὰς ἐκδιέργους πράξεις τῶν ἐπιβέλων τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εὐνομίας τῆς πατρίδος μας, καὶ κηρύττομεν ὅτι ἐδῶς ἐξ ἡμῶν ἔδωκεν εἰς αὐτὰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπίας διὰ νὰ δύνανται νὰ ἀπαγῶσι τὸ ὅτι τὸ ὁλόκληρον ἔθνος δύναται ν' ἀπαγῇ ὅτι ἐδῶς ἐξ ἡμῶν ἐνεπιστεύθη εἰς τὰς κακοβελίας των τὰ συμφέροντα τῆς ἐθνῆς μας κηρύττομεν, ὅτι ἐκδιεργοὶ τινες δὲν δύνανται νὰ σφετερισθῶσιν αὐτὰ τὰ ἱερὰ δικαιώματά μας· τὸ ἔθνος ὅλον διὰ τῶν νομίμων πληρεξουσίων τε εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ συνέλευσιν, ἀφιδανόμενον τὸν σκοπὸν, εἰς ὃν ἀπέβλεπον προσπαθεῖν τῆς Υ. Ε. ἀφιερώσειν ὁμοθυμαδὸν αὐτὰ τὰ δικαιώματά μας, εἰς τὴν σύνεσιν καὶ φιλοσοφίαν τῆς Υ. Ε. εἰς ταύτην ἀνατιθέμεθα ἐνεῖν, διὰ νὰ ἐπιβλέψῃ, ὡς καὶ πρότερον, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ τὴν ἐπικαλυμμεθα νὰ δώτῃ πλέον ἐν τέλει εἰς τὰς ἐπιβλαβεῖς ἐκδιεργίας μὲ τὰ πλέον δραστήριον καὶ αὐστηρὰ μέτρα.

Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 19 Ἰουλίου 1831.

Οἱ πολῖται Μικρομάνης

Θ. Ἰερεὺς καὶ Οἰκονόμος, Σ. Ἰερομόναχος μ. Ἰερομόναχος, Α. καλογερόπουλος, Α. Πελυδέρης, Ν. πελυδέρης, Ι. καλογερόπουλος, Π. Ν. κατζεβίτης, Α. Πελυδέρης, Ι. Σπανός, Α. Ἰωάννης Ἀρναῦτη, Π. κ. Ἀναγνωστόπουλος, κ. Τέρρας, Σ. Γεωργόπουλος, Ι. Κετζίνας, Δ. Γαλανόπουλος, Π. Καλόγηρος, Π. Πετρόπουλος, Θ. Στρυμπολτζής, Π. Μιχαλίπουλος, Ν. Μανολάκης, Α. Τζεφρεμινός, Μ. Καλογερόπουλος, Π. Βλαχάκης, Δ. Σταματόπουλος, Β. Κερμερῆς, Ι. Κ. Καλογερόπουλος, Α. Μαλακός, Σ. Παναγελάκης, Γ.

ἐμπιστοσύνην τῶν κατοίκων, ἀφιερωμένων εἰς τὴν πατρικὴν πρόνοιαν ἢ εἰς τὰς ἀκαμάτας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος Φροντίδας τῆς Α. Ἐξοχότητος.

ὑποσημειώμεθα μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας

Ἐν Καλαμάτῃ, τὴν 21 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες

Κορφιωτάκης, Κ. Π. Κυριακός, Δ. Τζάννος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ Σ. ΚΥΒΕΡ.
ΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Νέαν ἀλλὰ δυσάρεστον ἢ λυπηρὰν ἀφορμὴν λαμβάνομεν σήμερον ἀπὸ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,012, ἐγκύκλιον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἀνανεώσωμεν ἢ αὐθις τὰ ὁποῖα καὶ ἄλλοτε οἱ ὑποσημειώμενοι ἐδείξαμεν πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα ἀδολα αἰδήματα ἢ τὴν τελείαν ἀφασίωσίν μας.

Ἀλλ' ἐνῷ δρᾶττομεν τῆς περιστάσεως ταύτης μὲ λύπην μας ἕνεκα τῶν ἐξακολουθεσῶν εἰσέτι ἐραδιουργιῶν, θεωροῦμεν ὅχι μ' ὀλιγωτέραν, ὅτι αἱ ἐραδιουργίαι αὐταί, πρὸ κατὰ γεννηθεῖσαι, βαδίζον τὴν τυφλὴν ὁδὸν, τὴν ὁποῖαν ὀλίγοι ἐτιδανόι ἄνθρωποι ἤνοιξαν κατ' ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἔξω κόσμου, καὶ πάχυν μ' ἀπαραδειγματίστον ἀναίδειαν καὶ βλάβην τὰ κυριώτερα συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ὀλόκληρον τὸ ἔθνος ἐτήριξε πρῶτον μὲ θυσίας καὶ διατηρεῖ τώρα ἡσύχως, ἔχον ἐπὶ κεφαλῇς τὴν Υ. Ἐξοχότητα.

Αὐτὸ τῷτο τὸ ἔθνος δὲν ἀνέχεται βέβαια καὶ θεωρεῖ χωρὶς ἀγανάκτησιν τὴν τύχην τὴν ἐμπαιζομένην ἀπὸ μικρὸν σωρὸν ἰδιοτελῶν, καὶ τὸ φρικωδέστερον ἀπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες μηδὲν ἔχοντες εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, διεβλεύσαντο καὶ χάσουν αὐτὴν κατὰ τὰς παρῆκας κρίσιμους περιστάσεις, καθ' ἃς αἱ Σ. σύμμαχοι Δυνάμεις ἔχον εἰς σκέψιν τὴν σταθερὰν ἀποκατάστασιν τῆς.

Δὲν εἶναι δίκαιον, Ἐξοχώτατε, καὶ διακινδυνεύειν ἕλω τὰ ὑψηλότερα συμφέροντα τῶν ἔθνων ἀπὸ τῆς ἀξίοπινον κακοβουλίας, ἥτις διολίσσεται εἰς τὸ ταρῆχον πνεῦμα ὀλίγων τινῶν ἀτόμων, νομιζόντων ὅτι συγκεντρῶνεν ἐν ἑαυτοῖς τὴν θέλησιν ὅλη τῆς Ἑλληνικῆς λαῶ. Οὗτοι εἰς πᾶσαν περίεσιν ἔδωκε τρανὰ ἔργα τῆς πρὸς τὰ καθεστῶτα καὶ τῆς πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα ἐξαρέτε ἀφασίωσός τε.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης διὰ τῶν ὑποσημειωμένων ἐνόμισαν χρεὼς τὸν καὶ προσφέρων κατ'

εὐθεῖαν πρὸς τὴν Υ. Ἐξοχότητα τὴν ἐπαγάληψιν τῆς διαβεβαιώσεως τῶν εἰλικρινῶν αἰδημάτων τῶν, εὐχόμενοι καὶ ἐπιθυμῶν μεγαλῶς ὥστε ἡ Υ. Ἐξοχότης καὶ λάβῃ μέτρα ἀνάλογα παύσαι διὰ τῆς συνέσεως καὶ βαθυνοίας τῆς τὰς ἀναφύεσας ἀνισυχίας καὶ ἀταξίας οὕτω θέλουν ἐκπληρωθῇ αἱ εὐχαὶ τῶν ἔθνων, οὕτω θέλουν μάθει ἐκείνοι οἱ ὀλίγοι κακότεργοι καὶ ἐραδιῆργοι, ὅτι δὲν κρέμαται ἀπ' αὐτῶν ἡ θέλησις τῶν καὶ συγκροτήσων συνέλευσιν, τῷτο ἀπόκειται εἰς τὴν Υ. Ἐξοχότητα καὶ συγκαλέσῃ τὰς πληρεξουσίας τῶν Ἑλλήνων εἰς συνέλευσιν, ὅταν καὶ ὅπως αἱ περιστάσεις τὴν ἀπαρτήσων.

Ἀλλ' ἂν καὶ αὕτη θεωρηθῇ ἀναγκαία κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Υ. Ἐξοχότης τὴν προσδιρίζει, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν εἰμὴ τὴν ἀποδώσωμεν προηγουμένως τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὰς ἐκφράσεις, τὰς ὁποῖας παρετηρήσαμεν εἰς τὴν ἐγκύκλιον, δικαιώσαντες κατὰ μέγα μέρος τὴν κατὰ τῶν χαμερπῶν Φατριασῶν ἐγκαρδίον ἀγανάκτησιν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες γνωρίσαντες τὴν ἀληθὴν συμφέροντά των τὴν ἀνέθεσαν ἀπ' ἀρχῆς, ὅχι εἰς ὀλίγα ἄτομα λαβόντας ἀπ' ἑαυτῶν τὴν πληρεξυσίτητα καὶ ζητῶντας ἀναίδως συνέλευσιν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐμφρονα διεύθυνσιν τῆς Υ. Ἐξοχότητος, δι' ἧς δύνανται καὶ φθάσωσι τὸν σωτηριώδη σκοπόν των καὶ καὶ γευθῶσι τὰς καρπὸς τῆς ἀνεκτιμήτης ἐλευθερίας των.

Αὕτη εἶναι, Ἐξοχώτατε! ἡ ἀληθινὴ καὶ εἰλικρινὴς ἐκφρασις τῶν αἰδημάτων τῶν ὑποφαινόμενων, ἀφιερωμένων εἰς τὴν πατρικὴν πρόνοιάν της διὰ καὶ πράξῃ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος, ὅπως ἡ πολυπειρία τῆς τὴν ὑπαγορεύει, καὶ καὶ συγκαλέσῃ συνέλευσιν τότε, ὅτε ἰσχυροὶ λόγοι καὶ αἰτίαι εἰλικρινεῖς δύνανται καὶ τὴν ζητήσων.

ὑποσημειώμεθα μετὰ βαθυτάτης σέβας.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 18 Ἰουλίου 1831.

Οἱ Δημογ. Πρόκριτοι κ.τ.λ. τῆς πόλεως Καλαμάτας.

Γ. Ἱερομόναχος Παπαδοπέλος, Α. Κυριακός, Π. Α. Λεγοθέτης, Σ. Αντωνόπουλος, Ι. Κυριακός, Ι. Ψάλτης, Π. Ι. κυριακός, Ι. Τζάννος, Π. πικελάκης, Ι. κ. Γιαννόπουλος, Ν. Ἀφένσιος, Π. Γ. Δακίνας, Ν. κορφιωτάκης, κ. Π. κυριακός, Π. Τζάννος, Δ. Τζάννος, Δ. Μελισσεργός, Θ. πλατανόπουλος, Α. Π. Τζάννος, Θ. Ρέμπας, Ι. κατσογιάννης, Π. κατσογιάννης, Ν. Νικολόπουλος, Γ. Χ. Θεοδώρης, Ε. Παπαδόπουλος, Δ. Ἀλεξίου, Σ. Βλαντίνης, Δ. Τζανόπουλος, Γ. κατσογιάννης, Γ. Καραλάς, Α. Μπολάνοπουλος, Δ. Ζιγάνης, Α.

Ἐκ Βαρσοβίας, 11 Ἰουνίου. — Οἱ Πάλλωνοι εὐρίσκονται εἰς φόβους. Ἡ ὑπὸ τῶν Ῥώσων κατάληψις τοῦ Πλσκού ὑπῆρξε δεξιὸν στρατήγημα τοῦ στρατηγοῦ Τόλ, διὰ τὸ

Δικαστήριον ἐκείνο ἐξέδοτο τὸ κατὰ νόμον Πρόγραμμα ὑπ' Ἀρ. 1151 τῆς 14 τῆς αὐτῆς Ἰουλίου, δημοσιεύθην ἐν τῇ πόλει Καλαμάται, μὴ καταχωρηθῆναι δὲ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, δι' οὗ προσεκαλέσθησαν τὲς ἔχοντες δικαίωμα ἐξ ἀδιαθέτου, ὡς καὶ ἄλλοι, ὅσοι ἔχον νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὴν κληρονομίαν αὐτὴν, δυνάμει ὁποιαδήποτε τίτλου, νὰ παρῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον κ. τ. λ.

Περί ἧς ἡδὴ ὁ Κ. Χρήστος Ζαχαριάδης με ἀναφορὰν τῆς χρονολογίας τῶν 7 Ἰουλίου 1831 νόμιμος ἐπιτρόπος τῆς εἰρημένης Τσαννόμε Μοντελάτιτση, ὡς τὸ πισυναπτόμενον ἐν αὐτῇ ἐπιτροπικὸν ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν Μνήμονα Ζακύνθε, τὸν Διοικητὴν αὐτῆς καὶ τὸν ἐν αὐτῇ Λύτσιακὸν Πρόξενον, χρονολογούμενον τὴν 5 Μαΐου 1831, ἀπαγγεῖ νὰ ἀναγνωρισθῇ νόμιμος κληρονόμος ὁ ἐντολεύς τῆς.

Τὸ Δικαστήριον, παρατηρῶν ὅτι οἱ προβληθέντες παρὰ τῆς Τσαννόμε μάρτυρες ἐμαρτύρησαν ἐνόρκως εἰς τὸ Πρωτοκλήτειον τὸ παῦσαν τῆς Κάτω Μεσσηνίας τὴν διάθεσιν τοῦ φονευθέντος Ἰωσήφ Μοντελάτιτση, ἀποκαταστήσαντος τὸν εἰρημένον Τσαννόμεν κληρονόμον τῆς.

Παρατηρῶν ὅτι τὸ πρόγραμμα ὑπ' Ἀρ. 1151 τῆς εἰρημένης Δικαστηρίας τῆς Κάτω Μεσσηνίας δὲν ἐδημοσιεύθη διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Ἐχον δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ΛΣΤ' Κεφάλαιον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

Γνωστοποιεῖ διὰ τέτε τῆς πρώτης Προγράμματος ἐκδιδόμενου διὰ τῆς δημοσίας τρόπου, τὴν ἀπαίτησιν, ὡς εἴρηται, τῆς Κ. Τσαννόμε Μοντελάτιτση εἰς ἅπαντας τῆς ὅσοι εἶναι συγγενεῖς τῆς, ἢ ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς, διὰ νὰ παρῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον εἴτε προσωπικῶς, εἴτε διὰ νόμιμους ἐπιτρόπους τῶν, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, καὶ ἀναγνωρισθῶν ὡς τοιοῦτοι, οἱ ὅποιοι ὀφείλουν νὰ ἀποδείξουν τὸν τίτλον τῶν, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔχουσι τοιαῦτα δικαιώματα.

Τὸ παρὸν νὰ κηρυχθῇ μεγάλη τῇ Φωνῇ δι' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως Καλαμάτας, ὅπου ἡ τελευταία διαμονὴ τῆς φονευθέντος Μοντελάτιτση ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν, ἐν εἰς τὴν θύραν τῆς εἰς Καλαμάταν τελευταίας κατοικίας τῆς ἰδίας, ἄλλο εἰς τὴν τῆς Δικαστηρίας, καὶ ἄλλο νὰ σταλῇ εἰς τὸν ἐκδότην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, διὰ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ Φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Νησίῳ, τὴν 11 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Βόβος.

Ἀρ. 2,738.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Κύριος Ἐλευθέριος Ἀναστασόπουλος δι' ἀναφορᾶς τοῦ τῶν 3 τοῦ ἰσταμένου, συμπροσυχῶν καὶ δύο ἐγγράφα, αἰτεῖ νὰ ἀναγνωρισθῇ κληρονόμος τῆς ἡμισείας προικῆς, καρπῶν αὐτῆς κ.τ.λ. τῆς ἀποβιώσας δευτερογάμου συζύγου τοῦ Παναγιῶτος, θυγατρὸς τοῦ Γεωργίου Κοτοροῦ ἐκ Σαλώνων, ὡς κληρονόμος τοῦ μετ' αὐτῆς τελευτήσαντος τέκνου τοῦ Θεμιστοκλέους· ἐνῶγει δὲ τὸν Γ. Κοτορὸν κατέχοντα ταῦτα, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπόδοσιν τῶν.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, καλεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἅπαντας τοὺς ἔχοντας ἐπὶ τῆς διαληφθείσης οὐσίας τῆς Παναγιῶτος κληρονομικὸν δικαίον (ἐὰν ὑπάρχωσι), διὰ νὰ παρῶσιν ἐνώπιόν τοῦ ἐντὸς 24 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεώς τοῦ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, καὶ ἐντὸς αὐτῆς νὰ ἀναφέρωσι τὸν τίτλον τῶν.

Τὸ παρὸν νὰ κηρυχθῇ ὑπ' Ἀστυνομικοῦ ὑπηρετοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως Σαλώνων· ἀντίτυπον αὐτοῦ θέλει δοθῇ πρὸς τὸν αἰτούμενον Γ. Κοτορὸν, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ· ἕτερον δὲ θέλουν τελοκαλληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν τῆς Μητροπόλεως, καὶ ἄλλο θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα.

Ἐν Σαλώνοι, τὴν 7 Ἰουλίου 1831.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Σωτηριάδης.

Ἀρ. 1,027.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Β. Πρόγραμμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚ. ΔΙΚΑΣΤΗΡ. ΠΟΡΟΥ, ΑΙΓΙΝΗΣ, ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΚΤΛ.

Εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 41 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος φύλλον, δι' ἐγγράφου τοῦ Πρωτοκλήτου τούτου ὑπὸ τὸν Ἀρ. 622 ἐγνωστοποιήθη αἵτησις τῆς Κ. Ταρσίτζας Κ. Βελισσαρίου, κηδεμόνος τῶν δύο θυγατρῶν τῆς, ἀφ' ὧς τὴν ἐγκαταληφθεῖσαν κατάχρευν περιουσίαν τοῦ τεθνηκότος Σακκελλαρίου Μοίρα.

Ἡ προθεσμία τοῦ προγράμματος ἐκείνου παρήλθεν, οὐδὲ κανεὶς κατὰ τὴν ἐνοίαν τοῦ παρουσιάσθη.

Διὰ τοῦ παρόντος παραχωρεῖται ἑτέρω δύο μηνῶν προθεσμία, ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα, εἰς τοὺς ὅσοι θέλουσι νὰ ἐναντιωθῶν εἰς τὴν ῥηθείσαν αἵτησιν τῆς Κ. Ταρσίτζας.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γ. Ἐφημερίδος, ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος Σακκελλαρίου Μοίρα, καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Δικαστηρίου.

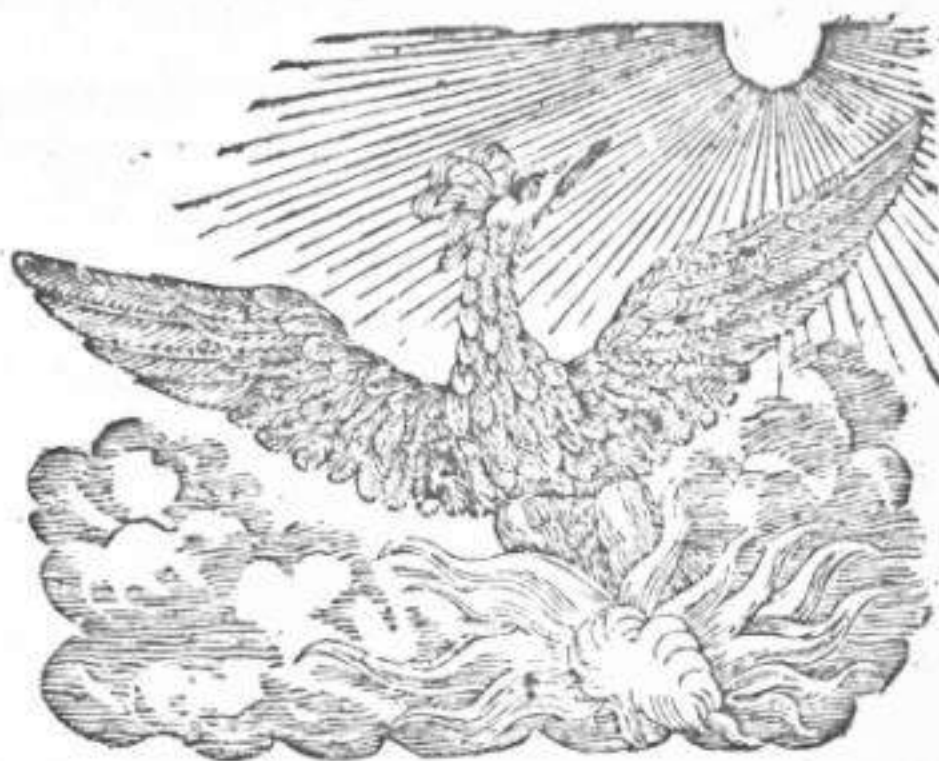
Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 17 Ἰουλίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ὁ Γραμματεὺς Σπ. Π. Τριανταφύλου.

ΑΘΗΝΑΙΝ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
 Ετήσια 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

A SON EXCELLENCE MONSIEUR LE COMTE J. A. CAPODISTRIAS PRESIDENT DU GOUVERNEMENT PROVISOIRE DE LA GRECE. ETC. ETC. ETC.

Monsieur le Président.

Votre Excellence est déjà informée de l'attentat que les Hydriotes renfermés à Poros-ont osé commettre contre un des bâtimens de l'Escadre de Sa Majesté Impériale.

Le Gouvernement Grec, comme toute la nation auront appris, j'en ai l'intime conviction, avec une profonde indignation que ces hommes de malheur ont poussé l'ingratitude et l'audace jusqu'à tirer sur le pavillon d'une puissance, qui n'a épargné pour sauver leur patrie ni le sang de ses soldats, ni l'argent de ses trésors. Après tant de bienfaits que la Russie a repandus sur ce pays, après la constante protection qu'Elle a accordée à la nation Grecque, après tous les services que ses agens rendent encore journellement dans l'étendue de l'Empire Ottoman à ces mêmes Hydriotes, qui n'y viennent que sous l'égide du pavillon qu'ils ont aujourd'hui inondé de sang, la Russie pouvait sans doute se croire à l'abri d'une pareille atteinte et d'une aussi noire ingratitude.

Je me plais à croire que Votre Excellence prendra, en autant que cela peut dépendre d'Elle, toutes les mesures pour empêcher le retour d'un méfait propre à flétrir le nom Grec.

En attendant je suis dans la pénible obligation de porter à la connaissance de mon auguste Cour les détails de ce déplorable événement. Je vais en donner également avis à la mission de Sa Majesté Impériale à Constantinople afin qu'elle puisse adopter dès aprésent les mesures qu'elle jugera à propos contre les batimens Hydriotes qui se trouvent actuellement dans les ports Russes de la Mer Noire.

J'ai l'honneur d'être avec un profond respect, Monsieur le Comte

de Votre Excellence le très humble et très obéissant serviteur. Nauplie le 27 Juillet 1831.

Le baron DE RUCKMEN.

Μετάφρασις.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΥΡΙΟΝ Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ
 ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ Ἐξοχότης σας ἔχει ἤδη πληροφορίας περὶ τοῦ τολμήματος, τὸ ὁποῖον οἱ ἐν Πόρῳ κλεισμένοι Ὑδραῖοι ἐτόλμησαν νὰ πράξουν ἐναντίον ἐνὸς τῶν πλοίων τῆς μοίρας τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὡς καὶ ὅλον τὸ ἔθνος, βέβαια ἔμαθον (ἔχω τελείαν πεποιθήσιν) μὲ βαθεῖαν ἀγανάκτησιν, ὅτι οἱ κακοποιοὶ οὗτοι κατήντησαν εἰς τόσῃν ἀχαριστίαν καὶ θρασύτητι, ὥστε νὰ κτυπήσουν ἐπάνω εἰς τὴν σημαίαν μιᾶς Δυνάμεως, ἥτις διὰ νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα αὐτῶν, δὲν ἐφείσθη οὔτε τοῦ αἵματος τῶν στρατιωτῶν τῆς, οὔτε τῶν χρημάτων τοῦ Ταμείου τῆς. Ὑστερον ἀπὸ τόσας εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἡ Ῥωσσία ἐσκόρπισεν εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ὕστερον ἀπὸ τὴν σταθερὰν ὑπεσχόμισιν, τὴν ὁποίαν ἐχορήγησεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὕστερον ἀπὸ ὅλας τὰς περιποιήσεις, τὰς ὁποίας οἱ Πράκτορες αὐτῆς μέσῃ εἰς ὅλον τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος ἀκόμη καθημέραν κάμνουν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους Ὑδραῖους, ταξειδεύοντας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς σημαίας, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ σήμερον ἐπλημύρισαν ἀπὸ αἵμα, ἀναμφιβόλως ἡ Ῥωσσία δὲν ἐμποροῦσε νὰ περιμένῃ παρόμοιον τολμημα, καὶ τόσον μαύρην ἀχαριστίαν.

Εἶμαι εὐέλπις, ὅτι ἡ Υ. Ε. θέλει λάβει, καθ' ὅσον κρέμαται ἀπὸ ὑμᾶς, ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ἐπάνοδον μιᾶς κακουργίας, ἀξίας νὰ ἀμαυρώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ἐν τοσούτῳ εἶμαι ἀναγκασμένος, τὸ λέγω μὲ θλίψιν μου, νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὴν Σεβαστὴν Αὐλὴν μου λεπτομερῶς τὸ ἐλλεινὸν τοῦτο συμβάν. Σπεύδω ν' ἀναγγείλω τοῦτο παρομοίως καὶ πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν τῆς Α. Α. Μ. διὰ νὰ λάβῃ αὕτη ἀπὸ τοῦδε, ὁποία θέλει κρίνει ἀρμόδια μέτρα κατὰ τῶν Ὑδραϊκῶν πλοίων, ἅτινα εὕρισκοντι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τοὺς Ῥωστικοὺς λιμένας τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

ἔχω τὴν τιμὴν μὲ βαθύ σεβασμὸν νὰ εἶμαι.

Τῆς Ἐξοχωτάτης Σας

Ταπεινότατος καὶ ὑποκλινέστατος δοῦλος

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ἰουλίου 1831.

Βαρόν ΔΕ ΡΟΥΚΜΑΝ.